

καί κατεπίγουσα ανάγκη ἐπιβάλλη, νά ληφθῶσι μέτρα σχετικὰ πρὸς τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα τῆς Ἑπτανήσου, πρὸς τὴν ὑπάρχουσαν φορολογίαν, κατόπιν σκέψεως γενεαμένης ἐπὶ τῆ βῆσει τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ κρατούντων φορολογικῶν νόμων. Ἄλλως θὰ ἔχωμεν τραγέλαφον, θὰ ἔχωμεν δύο φορολογικὰ συστήματα ἐν ἐνεσείᾳ, θὰ εἰσαγάγωμεν, καὶ δὴ ἐκτάκτως, φορολογίαν ἄγνωστον εἰς τὰς παραδόσεις τῆς Ἑπτανήσου ἧτις πλείονας θέλει ἐπιφέρει ὀχλήσεις καὶ δυσχερείας ἢ ὀφέλη.

Συνοδρίασις 13.ης Νοεμβρίου ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἀπαλλαγῶν ἐκ τῆς Στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

Σ. ΔΑΣΚΑΡΙΟΣ. Μετὰ τὴν χθισινὴν ἀγόρευσιν τοῦ ἀξιότιμου βουλευτοῦ Πατρῶν κ. Γεροκωστοπούλου δὲν θὰ ἠδυνάμην εἰμὴ νά ἐπαναλάβω κακῶς ὅσα αὐτῆς λίαν εὐγλώττως ἀνέπτυξεν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς εἰς ὑποστήριξιν τῆς ἀρχῆς τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου. Περιορίζομαι μόνον νά εἶπω ὅτι τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον ἱκανοποιεῖ σπουδαίαν ἀνάγκην ἐν τῇ κοινωνίᾳ, διότι ἀφορᾷ τὴν προστασίαν τῶν οἰκογενειῶν, ὧν οἱ ἀπαλλαγόμενοι εἰσὶ τὰ μόνα στήριγμα, καὶ φρονῶ ὅτι ὁ ψιστον συμφέρον καὶ καθήκον τῆς πολιτείας εἶναι ἡ ὑποστήριξις τῆς οἰκογενείας ἧτις ἀποτελεῖ τὴν βῆσιν αὐτῆς ταύτης τῆς πολιτείας, οὔτε δύναμαι νά παραδεχθῶ ὅτι τὰ πρὸς τὴν πολιτείαν καθήκοντα δεόν νά ὦσι τοιαῦτα ὥστε εἰς μίαν τάξιν πολιτῶν νά ἐπιφέρωσι καταστροφὴν. Ὁ ἀξιότιμος ἐκ Πατρῶν βουλευτὴς λίαν εὐστόχως ἀνέφερεν ὅτι ἐν τῇ ὑψίστῃ τῶν φορολογικῶν ἐπικρατεῖ ἡ μεγίστη ἀνισότης, διότι μία τάξις πολι-

τῶν ὑποβάλλεται εἰς ὑπέρμετρον θωπιὴν ὀφείλουσα νά ἐγκαταλείψῃ τὴν οἰκογενειάν τῆς ἐρημον καὶ ἄνευ προστασίας.

Ἄλλ' ἐκτὸς τοῦ ζητήματος τῆς ὑπάρξεως τῆς οἰκογενείας πιστεύω ὅτι τὸ ὑπ' ἐξέτασιν νομοσχέδιον οὐδεμίαν βλαβὴν φέρει, ἀλλ' ἐξυπηρετεῖ τὸ συμφέρον τοῦ στρατοῦ, καθόσον φρονῶ ὅτι οὐχὶ ὁ ἀριθμὸς ἀλλὰ τὸ ποῖόν διδαι τὴν ἀξίαν εἰς ἕκαστον στρατὸν, δὲν δύναται δὲ νά ἔχη ἀκμῆον τὸ φρόνημα, ἀφοσιούμενος εἰς τὸ ἑαυτοῦ καθήκον, ὁ στρατιώτης ἐκεῖνος ὅστις ἀνά πᾶσαν στιγμὴν ἔχει ὑπὸ σκέψιν τὴν ὑπερξίν τῆς οἰκογενείας του, ἣν κατέλιπεν ἄνευ στήριγματος ἄνευ συντηρήσεως καὶ ἄνευ προστασίας τῆς ζωῆς καὶ τῆς τιμῆς. Τὰ τοιαῦτα δὲ αἰσθημάτων, αἵτινα αὐτῇ ἡ φύσις ἐμπιέει οὐδαίε νόμος δύναται νά καταστρέψῃ.

Καὶ ὑπὸ ἐτέραν προσέτι ἐποψίν θεωρεῖ τὸ νομοσχέδιον ὑπηρετοῦν τὸ συμφέρον τοῦ στρατοῦ, καθόσον οἱ ἀπαλλαγέντες καὶ νῦν προσκληθέντες εἰσὶν ἀγύμναστοι, συσσωματούμενοι δὲ, ὡς γίγνεται, μὲ τοὺς προυπηρετήσαντας φέρουσι πρόσκομμα εἰς τὴν ἀνωτέραν τῶν τελευταίων στρατιωτικὴν μόρφωσιν, ἀδύνατον δὲ εἰς τὸ διάστημα ἐνὸς ἢ δύο μηνῶν νά μορφωθῶσιν οἱ μὴπω ὑπηρετήσαντες, ἀφ' οὗ ἐθεωρήθη παρά τινων ἀνεπαρκῆς πρὸς μόρφωσιν καὶ αὐτῇ ἡ μονοετῆς θυσία.

Δια τοὺς λόγους τούτους φρονῶ ἀδιστακτῶς ὅτι τὸ ὑπ' ἐξέτασιν νομοσχέδιον οὐ μόνον δὲν προκαλᾷ τὸ πραγματικὸν συμφέρον τοῦ στρατοῦ, ὡς πολλοὶ ἠξίωσαν, ἀλλ' ἱκανοποιεῖ ὑφισταμένην κοινωνικὴν ἀνάγκην.

(Ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς).

Τυπογ. ΑΘΗΝΑ.